

[Bertel Pedersen.]

af årslønnen, bør fastsættes til $\frac{9}{10}$, eller at beregningsbeløbet forhøjes væsentligt. Vi ved godt, at det beløb er reguleret i henhold til lønniveauet, men spørgsmålet er, om det ikke derudover bør forhøjes. Den regel, at dagpenge først ydes fra den fjerde dag ved ulykkestilfælde, hvor arbejdsudygtigheden varer under 10 dage, bør ændres, således at dagpenge ved ulykkestilfælde ydes fra første dag. Sygdom og ulykke er ikke noget, man selv er herre over, ej heller selvfølgelig arbejdsløshed, og man mener, at disse tre ting bør koordineres, sådan at man har samme erstatninger for disse begivenheder, der kan ramme en lønmodtager.

Endvidere ønsker vi også, som socialministeren nævnedes, at forsikringspligten, som arbejdsgiveren har, ordnes sådan, at risikoen overgår til en statsinstitution, altså at administrationen af disse forsikringer flyttes fra de private forsikringsselskaber over i offentligt regie.

En anden af ulykkesforsikringens paragraffer mener vi også bør ændres, sådan at ulykkestilfælde indtruffet på vej til og fra arbejde er dækket af forsikringen. Der findes mange eksempler, hvor afgørelserne, der falder i direktoratet, kan synes at være uretfærdige. En medhjælper i en virksomhed, der skulle bringe post hen til et posthus, tog efter fyraften posten med og skulle putte den i en postkasse. For at nå denne måtte han stå op på en platform i 15 cm's højde. Vedkommende faldt ned, da han trådte baglæns, faldt og brækkede benet, og det blev det store spørgsmål for forsikringen, om posten var sluppet, før han faldt, eller om det skete efter. Det viste sig altså, at brevene var sluppet og var faldet ned i postkassen, og han var altså ikke omfattet af ulykkesforsikringens bestemmelser. Havde vedkommende haft et brev i hånden, havde han altså stadig væk været i arbejdsgiverens tjeneste og ville være omfattet af loven. Det er den slags, man kan godt sige småting, der koster en enkelt patient mange penge, når man ikke får erstatning for ulykkestilfælde,

der kan medføre invaliditet af en eller anden art.

I øvrigt vil jeg gerne henvise til vort forslag og bemærkningerne, og jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale forslaget til folketingsbeslutning til vedtagelse her i tinget.

Karen Thuroe Hansen: Socialdemokratiets forslag til lov om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, lovforslag nr. 151, og forslag til lov om ændring af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl., nr. 152, går ud på en ændring af bestemmelserne om en efterladt ægtefælles ret til erstatning, selv om ægteskabet er indgået efter ulykkestilfældets indtræden.

I bemærkningerne til lovforslagene henviser forslagsstillerne til den ændring af ulykkesforsikringsloven, som blev gennemført i 1969 om erstatning til besættelsestidens ofre, som hjemler ret til erstatning, uanset om ægteskabet er indgået efter den skadevoldende begivenhed, men dog senest 5 år før dødens indtræden. Den konservative folketingsgruppe kan ikke se noget rimeligt sammenligningsgrundlag mellem de mange både fysiske og psykiske følger for besættelsestidens ofre og de af socialdemokratiet fremsatte forslag, der, som ministeren også understregede i sin tale, vil pålægge forsikringsselskaberne og dermed de forsikringspligtige arbejdsgivere byrden af en størrelsesorden, som er vanskelig at overskue, og vi må afvise forslagene.

Simonsen: Som hr. Bertel Pedersen allerede har nævnt, er det tredje gang, vi behandler socialdemokratiets forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde og af lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. De 6 punkter i forslaget til folketingsbeslutning, som socialdemokratiet stiller op, kunne deles op i to hovedgrupper, nemlig punkterne 1, 2, 4, 5 og 6, som alle fem vedrører en kommende dagpengere-